

ವಾಂಠಿ ಮಾಡಿದ ಕುರುಪಿಯ ಹಾಗೆ... ಥೇಟ್... ಹಾಗೇ. ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಮಾಸಿಲ್ಲ... ಎಲ್ಲ ಶುಷ್ಕ ಮಾತುಗಳು ಮುಗಿದವು. ಆಕೆ ಮಿಸುಕಲಿಲ್ಲ. ನೀರು, ಚಹಾ ಎಂದು ಏಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರು ಎಂದಳು. ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ತನಗೆ ವಿಷವಿಡಲು ಬಂದಳು ಎಂದಳು. ಸ್ವಂತ ಅಕ್ಕನ ಜರಿದಳು. ಮದುವೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇನ್ನಾದರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ನಿರಂತರ, ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ನೈಟಿಯೊಳಗೊಂದು ಕೋಲು, ಅದು ಓಡಾಡುವಂತೆ ಅವಳ ಚಲನೆಯಿತ್ತು.

‘ನಾಜೀಮಾ...’

ಆರ್ತನಾದ ಒಳಗೆ ಮೊರೆಯಿತು.

‘ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಒಕೆ ರವಿ, ಆದ್ರೆ ಅದೊಂದು ಆಗಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಟ್ರೈ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದು ಆಗಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸತ್ತಿರೋ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ಯಾರೂ ಆಗಲ್ಲ. ಇವ್ವು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಸ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಆಗು. ಅಂದ್ಲೂ. ನಾನು ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಆಗಲಿ, ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟೋಕೆ ಬಿಡಲ್ಲ ಅಂತಾ. ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪಾಗದ್ದು. ಹ್ಲಿ ಹ್ಲಿ. ಹೆಂಗೆ ರವಿ?’

‘ಯಾಕೆ ಆಗಲ್ಲ?’

ಹಂಚಿಕೊ ನಾಜೀಮಾ... ಒಳಗಿನದೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿ. ಆ ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಸಮಯದ ರಸಮಯ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೋ... ಅಂದುಕೊಂಡ ಒಳಗೇ.

‘ನಂಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು ರವಿ... ಒಬ್ಬಳ್ಳೇ ಕರೆಸಿ ಒಂದಿಬ್ಬು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು...’ ಕಿವಿಗಳು ಬಿಸಿಯಾದವು. ಗಂಟಲು ಒಣಗಿತು. ಗಾಳಿಗೆ ಕಿಟಕಿಯ ಕರ್ಫನ್ ಹಾರಿತು. ನಾನು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತ ಆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರು ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು.

‘ಅವತ್ತಿಂದ ನನಗೆ ಅದು ಅಂದ್ರೆ ಆಗಲ್ಲ... ಏನ್ ಜೀವನ ರವಿ... ಅಪ್ಪ ಆಗ್ಲೇ ಹೋಗಿದ್ದು. ಅಮ್ಮ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಹೋದ್ದು. ಇನ್ನೂ ನಾನು ಹೋಗೋದಷ್ಟೆ...’

ನನ್ನ ಬದುಕು ಇನ್ನೊಂಥರ ಕೊಳೆತು ಹೋಗಿದೆ ನಾಜೀಮಾ. ನೀನಾದ್ರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯ. ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣಂತ ಬಂದೆ. ನೀನು ನೋಡಿದ್ದೆ... ಅಂದುಕೊಂಡ ಒಳಗೇ. ಒಮ್ಮೆ ಆಕಳಿಸಿ, ಮೈಮುರಿದು, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದಳು ನಾಜೀಮಾ. ಸತ್ತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇವಳ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಳು ಅನ್ನಿಸಿತು ಒಮ್ಮೆ, ಕೆಮ್ಮಿ ಮಿಸುಕಾಡಿ ಕೂತು ಹೊರಡುವಂತೆ ನಟಿಸಿದ.

‘ರವಿ... ನೀನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಫ್ರೆಂಡ್. ನಾನು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಇನ್ನೇನು ಇವತ್ತು ನಾಳೆ ನಾನು ನೇಣು ಹಾಕೊಂಡೀನಿ. ನನಗೆ ಯಾರ್ಯಾರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವೆಲ್ಲರ ಹೆಸರು ಬರೆದ ಲೆಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ವಿಳಾಸ ಕೊಡು...’

ಒಂದು ಕಾಣೆಯಾದ ಜೀವ, ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯದ ಸಾವು, ಒಂದು ಕೊರಗಿನ ಸಾವು, ಈಗೊಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ... ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಬೇಕು ನಾನು...

‘ಸರ್ ನಿನ್ನೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ... ನಾನು ಇವತ್ತು ಬರಲಾ?’ ನಾಜೀಮಾಳ ನೆನಪಿನಿಂದ ಆ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಯ ಕರೆ. ‘ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ’ ಕರೆ ತುಂಡರಿಸಿದ.

ನಿಜವಾದ ನಾಜೀಮಾ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು, ಉದ್ದಕ್ಕೆ... ಮೋಹಿನಿಯಂತೆ... ನಿನ್ನ ವಿಳಾಸ ಕೊಡು... ಎನ್ನುತ್ತ.

‘ಅಯ್ಯೋ, ಅರ್ಜೆಂಟು ಕೆಲಸ ಮರೆತು ಬಂದೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಂದಾಗ ಸಿಗ್ಗಿನಿ ನಾಜೀಮಾ ಅವರೆ.’

‘ಅಲ್ಲೇ... ನಿಮ್ ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡ್ತೀ... ನಿಮ್ ಮೊಬೈಲ್ ನಂಬರ್ನಾದ್ರೂ... ರವಿ...’